

МОЛИТВЕН НАРЯД ПО СЛУЧАЙ 160 ГОДИНИ ОТ РАЖДАНЕТО НА ПЕТЪР ДЪНОВ

Начало за цялата страна 6 часа 12 юли 2024г.

1. Песен: Махар Бену Аба;

Махар Бену Аба, Веют
Биладер Адер Бену шела,
Бену шела, Бену шела,
шела, шела, шела,
Биладер Адер Бену шела.

2. Молитва: Добрият път (молитва на ученика)

Господи на Светлината, на всичката пълнота и благодост, за които моят Учител ми е говорил за Тебе, изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.

Аз съм готов да изпълня Твоята Воля без никакво двоумение, без никакво съмнение и ще бъда тъй верен и истинен, Господи, както Ти Си верен и истинен.

Заради Името на моя Учител, чрез Когото Ти Си ми говорил да се радвам винаги в присъствието на Твоето Слово, в изявлението на Твоя велик и свят Дух. И да бъда винаги като малките деца на Твоето Царство: послушен, прилежен, постоянен, търпелив, доволен в безграничната Твоя Любов, Която Ти показваш към всички слаби и немощни, които търсят Пътя на Твоята вечна Светлина, в която Ти обитаваш.

Моля Ти се, Господи, озарявай ме и да се не отдалечава присъствието на благия Ти Дух от моята душа, от моето сърце, от моя ум, от моята воля. Да бъда, Господи, носител на Твоето Слово, изпълнител на Твоята Воля, да правя всякога това, което е на Тебе угодно, това, което Ти искаш. Да се всели Твоят Дух в моята душа и да се радвам аз в присъствието на Твоята Светлина, заради Името на моя Учител, с Което Ти Си знаен в света.

Амин.

3. Формула:

Велик е Бог в Любовта си! Велик е Бог в Мъдростта си!

Велик е Бог в Истината си!

В любовта си Бог поучава, в Мъдростта си Бог просвещава,

в Истината си Бог освобождава. Милостив и жалостив е Господ и неговата благодост е над всичко. Веселието му крепи всичко. В Господа всичко живее и се движи. Той е веселие и радост на всички живо в света.

4. Евангелия:

Евангелие на Матей гл.25/1-13/

25:1 Тогава небесното царство ще се оприличи на десет девизи, които взеха светилниците, си и излязоха да посрещнат младоженеца.

25:2 А от тях пет бяха неразумни и пет разумни.

25:3 Защото неразумните, като взеха светилниците, не взеха масло със себе си.

25:4 Но разумните, заедно със светилниците си взеха и масло в съдовете си.

25:5 И докато се бавеше младоженецът, додряма се на всичките, и заспаха.

25:6 А по среднощ се нададе вик: Ето младоженецът [иде!] излизайте да го посрещнете!

25:7 Тогава всички ония девизи станаха и приготвиха светилниците си.

25:8 А неразумните рекоха на разумните: Дайте ни от вашето масло, защото нашите светилници угасват.

25:9 А разумните в отговор казаха: Да не би да не стигне и за нас и за вас, по-добре идете при продавачите и си купете.

25:10 А когато те отидоха да купят, младоженецът пристигна; и готовите влязоха с него на сватбата, и вратата се затвори.

25:11 После дохождат и другите девизи и казват: Господи! Господи! отвори ни.

25:12 А той в отговор рече: Истина ви казвам: Не ви познавам.

25:13 И тъй, бдете; защото не знаете ни деня, ни часа, [в който Човешкият Син ще дойде].

Евангелие на Марко гл.4/21-34/

4:21 И каза им: Затова ли се донася светилото, за да го турят под шиника или под леглото? Не за това ли, да го поставят на светилника?

4:22 Защото няма нещо тайно освен за да се яви; нито е имало нещо спотаено, освен за да излезе наяве.

4:23 Ако има някой уши да слуша, нека слуша.

4:24 Каза им тоже: Внимавайте в това, което слушате. С каквато мярка мерите ще ви се отмери, и ще ви се прибави.

4:25 Защото който има, нему ще се даде, а който няма от него ще се отнеме и това което има.

4:26 И каза: Божието царство е също, както кога човек хвърли семе в земята.

4:27 и спи и става нощ и ден; а как никне и расте, той не знае.

4:28 Земята сама по себе си произвежда, първо ствол, после клас, подир това пълно зърно в класа.

4:29 А когато узрее плодът, на часа изпраща сърпа, защото е настанала жетва.

4:30 При това каза: На какво да оприличим Божието царство? или с каква притча да го представим?

4:31 То прилича на синапово зърно, което, когато се посее в земята, е по-малко от всичките семена, които са на земята;

4:32 но когато се посее, расте, и става по-голямо от всичките злакове, и пуска големи клони, така че под сянката му могат да се подслонят небесните птици.

4:33 С много такива притчи им прогласяваше словото, според както можеха да слушат.
4:34 А без притча не им говореше; но насаме обясняваше всичко на Своите ученици.

Евангелие на Лука гл.21/1-11/

21:1 Като подигна очи, Исус видя богатите, че пускат даровете си в съкровищницата.
21:2 А видя и една бедна вдовица, че пускаше там две лепти {2 лепти са равни на 2 1/2 стотинки.}
21:3 И рече: Истина ви казвам, че тая бедна вдовица пусна повече от всички;
21:4 защото всички тия пуснаха в даровете [за Бога] от излишъка си; а тая от немотията си пусна целия имот, що имаше.
21:5 И когато някои говореха за храма, че е украсен с хубави камъни и с посветени приноси, рече:
21:6 Ще дойдат дни, когато от това, което гледате, няма да остане тук камък, който да се не срине.
21:7 И попитаха Го казвайки: Учителю, а кога ще бъде това? и какъв ще бъде белегът, когато предстои да стане това?
21:8 А той каза: Внимавайте да не ви заблудят; защото мнозина ще дойдат в Мое име и ще казват: Аз съм Христос, и, че времето е приближило. Да не отидете подир тях.
21:9 И когато чуете за войни и размирици, да не се уплашите; защото тия неща трябва първо да станат, но не е веднага свършекът.
21:10 Тогава им каза: Народ, ще се повдигне против народ, и царство против царство;
21:11 и ще има големи трусове, и в разни места глад и мор; ще има и ужаси и големи знамения от небето.
21:12 А преди да стане всичко това ще турят ръце на вас и ще ви изгонят, като ви предадат на синагоги и в тъмници, и ще ви извеждат пред царе и пред управители поради Моето име.

Евангелие на Йоан гл.14/1-13/

14:1 Да се не смуцава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и Мене.
14:2 В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място.
14:3 И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз да бъдете и вие.
14:4 И вие знаете за къде отивам и пътя [знаете].
14:5 Тома Му казва: Господи, не знаем къде отиваш; а как знаем пътя?
14:6 Исус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене.
14:7 Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отца Ми; отсега Го познавате и сте Го видели.
14:8 Филип Му казва: Господи, покажи ни Отца, и достатъчно ни е.
14:9 Исус му казва: Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца?
14:10 Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и че Отец е в Мене? Думите, които Аз ви казвам, не от Себе Си ги говоря; но пребъдващият в Мене Отец върши Своите дела.
14:11 Вярвайте Ме, че Аз съм в Отца и че Отец е в Мене; или пък вярвайте Ме поради самите дела.
14:12 Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги върши; защото Аз отивам при Отца.
14:13 И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина.
14:14 Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя.

Съборни беседи , Рилски беседи , 7-те езера, 14 Август 1935г., (Сряда) 5:00ч.

„Ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие.“

Сега ще се спра върху думата „новораждане“. Да се роди човек изново значи да се роди от Духа. Да се роди човек от Духа, това е ново положение за човешкото съзнание. Житното зърно може с години да седи в хамбара и да запази същата форма, каквато първоначално е имало, но при това положение то няма да разбере какво представлява светът от себе си. Значи житното зърно трябва да излезе от хамбара, да се посади в земята, за да влезе в съприкосновение със светлината, топлината, въздуха и водата. По този начин то ще прояви своя вътрешен живот, ще започне да расте и да се развива. Растенето е общ процес за всички същества. За човека, обаче, растенето е обусловено от развитието на неговото съзнание.

Като изучавате растителното царство, ще видите, че растенията не се раждат както съществата от животинското царство, но поникват, растат и се развиват, като минават едновременно през външни и вътрешни процеси, през големи изпитания и несгоди. Преди да се роди и човек минава през такива процеси. Раждането се предшества от ред вътрешни процеси. Които не разбират разумните закони на природата и това, което Първичната Причина е създала, те се обезсърчават, понеже не могат да намерят благото, щастието в живота. Те търсят щастието там, дето не съществува. Може ли житното зърно да намери своето благо в хамбара? Колкото години да седи в хамбара, то ще остане затворено, ограничено за света. Там то се намира при външни благоприятни условия, но тия условия не могат нищо да му придадат. Житното зърно трябва да излезе от условията на хамбара, за да придобие нещо. Ония, които не разбират живота, като се натъкват на страдания, съжالياват, че са напуснали своя покой. Житното зърно, което е в хамбара, трябва да знае, че се намира пред две положения, и да избере едното от тях: или да влезе в земята и там да мине през ред вътрешни процеси на страдания и радости, или да мине през хромела, външно да се пожертва. Ако не избере нито едно от двете положения, то ще остане в хамбара, дето в края на краищата мишки ще го нападнат.

Като ги поставят пред тези две положения, съвременните хора изпадат в противоречие и не знаят какво да предприемат. Да останат в хамбара за дълго, добре е, ще прекарат тих и спокоен живот. Колко време могат да останат при тези условия? Сто години не могат да останат. Тогава? Ще дойде ден, когато насила ще ги изкарат от хамбара. Ами ако тогава бъде късно и не могат да се приспособят към новите условия на живота? В такъв случай по-добре е да излязат от хамбара и да се посадят на нивата, че да става каквото им е определено. По-страшно е да влязат в хромела. Знайте, че хамбарът е създаден за житото, а не житото за хамбара. Земята е условие, при което човек може да опита Божиите блага, да расте и да се развива. Земята е създадена за разумния човек, който разбира законите и може да ги прилага. Външно погледнато, земята изглежда неуредена, неустроена. Който разбира законите, само той може да долови разумността, която направлява всички светове, а не само земята. Страданията на хората произтичат от неразбиране на онзи висш порядък, който съществува в целокупния живот. Когато за пръв път отива на училище, детето среща големи мъчнотии, докато разбере онова, което му се преподава. Най-малко 16 години се изискват, докато това дете порасне, стане момък и свърши университет. През каква дисциплина е минал този момък! Колко учители е променил, колко пъти е нацапвал ръцете си с мастило и ги е чистил! Колко книги е купувал, колко лишения, колко мъчнотии и страдания е прекарал, докато е придобил знанието! Лесно е след това да се каже, че този или онзи е учен човек.

Съвременните хора очакват някакви блага на земята. Каквито блага да придобият, те са временни. Защо? – Защото на сегашните хора им липсва един елемент, с помощта на който те биха запазили всички блага които придобиват. Този елемент ще се запълни с раждането на човека от Духа. Човек трябва да се роди изново от Духа, за да се освободи от лошите условия на сегашния живот. При условията, при които днес живее, очаква го смърт. Каквото богатство да придобие днес, той непременно ще го изгуби. Той ще бъде обран от разбойници, както обират богатия. Като не разбират закона, мнозина се утешават с мисълта, че когато заминат за другия свят, тогава поне ще бъдат на небето при добри, богати условия. Влизането в небето при богати условия е във връзка със закона на новораждането. Христос казва: „Ако се не родите изново, не можете да влезете в Царството Божие“. Само роденият от Духа е господар на условията. Роденият от Духа не се влияе от икономическите условия на живота. Болният се нуждае от чужда помощ, а не здравия. Здравият е свободен човек. Той не се нуждае от външна помощ. Каквото му е нужно, той сам го свършва. Здравият може да се уподоби на човека, роден от Духа.

И тъй, животът, като Велика Школа, предвижда два пътя за хората: пътят на страданието и пътят на хромела. Който избере първия път, той ще се посее като житно зърно на нивата, където ще мине през ред изпитания и страдания; който избере втория път, той ще остане с години в хамбара, отдето един ден ще го прекарат през хромела. За предпочитане е човек да бъде посят на нивата, отколкото да мине през хромела. На нивата той ще има възможност да расте, да цъфти и плод да връзва. Повечето хора днес минават през хромела, вследствие на което измират, изчезват, без да остават следа. Обаче и двата пътя имат своя добра страна. Чрез страданията човек се готви за по-висок живот от този, през който днес минава. Житото страда и се учи от страданията си, а хората, които го ядат, се ползват от неговите уроци, както и от благата, които съдържа в себе си. Хората, които днес умират, научават нещо и от живота, и от смъртта, а следващото поколение се ползва от техните опитности като велики придобивки на живота. Важно е това, което сега става, което човек днес още може да направи. То няма да дойде отвън. Отвън съществуват само условия, а възможностите са вложени в самия човек. Житното зърно съдържа в себе си възможности, а светлината, топлината, въздухът и водата са условия, при които житното зърно може да прояви своите възможности. Христос казва: „Ако житното зърно падне на нивата, то дава плод стократно“.

Съвременните хора се плашат от страданията. Каквото да правят, те неизбежно ще минат през страдания. Големи или малки, страданията следват всеки човек. Такъв е пътят на човека. Едно е важно: кой път ще избере човек – пътят на посяването или пътят на смилането. Който предпочете страданията на нивата, той ще расте и плод ще дава; който предпочете страданията при смилането, той ще мине и замине през хромела, без да остави плод след себе си. Ние се стремим да освободим житото от хромела. Никъде не е писано, че житото трябва да се мели. Щом го мелят, това става по човешки закон и наредба. Вие трябва да знаете и двата закона – човешкият и Божественият, за да разберете вътрешните процеси в живота.

„Ако се не родите изново.“ От какво трябва да се роди човек изново? Новораждането подразбира раждане от Духа. Роденият от Духа е благороден човек, той има високо съзнание. За него светът не е мъртъв, човек за човека не е вълк, както е казано в пословицата: „Homo homini lupus“. За него важи идеята, която Христос е изказъл, че човек за човека е брат. За човека е възможно само братство. Братството е израз на Любовта на новородения. Само той съзнава какво нещо е братство. Като види един човек в лицето му, той вижда брат.

Следователно всяко учение, което поставя братството за основа на човешкия живот, е безсмъртно. Това учение може да се приложи като изкуство за живеене. Всяко изкуство е полезно дотолкова, доколкото има приложение. Защо ви е чуждият език, ако не можете да го приложите за придобиване на знания? Защо ви е светлината, ако тя не може да разкрие света пред вас? Без зрение, без светлина човек остава спял, невежа. За невежия светът представя затворена книга. В родения от Духа се събуждат нови чувства и способности, каквито и сам той не е подозирал. Той вижда нещата и отдалеч, и отблизо. Той вижда какво става и в този, и в онзи град. Това са неща, които за обикновено родените са невъзможни. Роденият от Бога не може да попадне в мрежата на разбойници. Той е свободен и от лошите условия. Защо? – Защото всичко предвижда. Като минава през някоя гора, той знае предварително къде са се настанили разбойници и ги отбягва. Роденият от Бога има светъл ум, с който ясно вижда нещата.

Мнозина се стремят към духовния живот, но те трябва да знаят, че духовният живот изисква от човека да разбира възможностите, които са вложени в него. Щом разбира и знае с какви възможности разполага, той може да се ползва от благата на живота. Какви възможности има в рибата? Рибата има една възможност – да плава във водата. Тя не може да говори, не може да пише, не може да слуша лекции. Ако иска да придобие друга възможност освен тази, която има, рибата трябва да излезе от водата, да напусне тия неблагоприятни условия. Какво може да стане от рибата? Човек не може да стане, но тя има възможност поне птица да стане. И като птица тя не може да има големи възможности. Единствената форма, която дава повече възможности за постижения на блага, това е човешката. Под думата „човек“ ние разбираме само онзи, който е роден от Бога. Да се роди човек от Бога, това не е прост процес. За да дойде до новораждане, човек е минал през много процеси. Като не мисли, човек пита, дали има друг свят, освен този на земята. Този човек познава един свят само, но и него не познава, както трябва. Той не знае, че и в света, в който живее, стават ред сложни процеси. И рибата пита, съществува ли друг свят освен рибния. Има друг свят освен рибния – той е светът на птиците, на хвъркатите същества. Ако птицата пита, има ли друг свят освен техния ще ѝ кажем, че съществува друг свят, освен птичия – светът на млекопитаещите. Ако някое млекопитаещо зададе същия въпрос, ще му отговорим, че освен техния свят съществува друг, по-организиран и висок – светът на хората. Ако и човек запита, има ли по-висок свят от човешкия, ще му отговорим, че има свят по-висок от човешкия – той е светът на ангелите. Съществата от ангелския свят имат по-правилни и широки разбирания от тия на хората. В ангелския свят няма затвори, бесилки, гробища; в ангелския свят не съществуват мъчения, нещастия, спорове. Там има голямо изобилие на ядене и пиене. Всички имат условия да се учат, да се развиват. Там всеки живее, колкото иска. – „Вярно ли е това?“ – За мене, който виждам нещата, е вярно. Аз не се нуждаю от вяра, няма защо да ме уверяват. Вярвам в това, което виждам. Седи един спял човек при мене и ме пита: „Вярваш ли в светлината?“ – Няма защо да вярвам в светлината, аз я виждам. Слепият се нуждае от вяра, но за онзи, който вижда, вярата се превръща в знание.

„Ако се не родите изново, не можете да влезете в Царството Божие.“ Новораждането подразбира отваряне на нов свят, в който човек трябва да влезе. Ако не влезете в този свят, вие ще останете при лошите условия, в живота на страданията. И богати да сте, вие ще изгубите добрите условия. Щом влезете в новия свят – светът на Бога, вие ще бъдете заобиколени с нова светлина, която ще разшири вашия хоризонт. Не правят ли така и държавите? Като се създаде нова държава, веднага поставят нов ред и порядък, който я пази от външни врагове, който дава условия на поданиците ѝ за добър, спокоен живот. Коя държава, кое царство е най-добре уредено? Най-добре уредено е Царството Божие. Кой може да влезе в това царство? Казано е в Писанието: „Роденият от Бога може да

влезе в Царството Божие“. Като влезе в Царството Божие, роденият от Бога ще каже: „Заслужава си да се живее в това велико Царство!“

Съвременният свят, в който хората живеят, е подобен на хамбар. Два пътя има, по които хората могат да излязат от този хамбар: или да се посеят на нивата, или да отидат на воденица, да се подложат на хромела. Някой казва: „Да мели воденичката!“ Опасна е тази воденичка, която мели. Добре ще бъде, ако воденичките един ден престанат да мелят. – „На онзи свят има ли воденици?“ – Там няма нито воденици, нито воденичари. На онзи свят житното зърно е голямо като круша и расте на дървета. Достатъчно е да откъснете едно зърно, за да се нахраните добре. Като отидете на дървото, на което житото расте, ще чуете гласа му: „Заповядай, яж, колкото искаш!“ – „Може ли житото да говори?“ – Това е фигуративен израз. Българинът често употребява израза: „Иде ми да те изям“. – Може ли човек човека да изяде? Само разумното се яде.

Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си“. Това значи: ако не ядете Словото, нямате живот в себе си. Има един свят, който се нуждае от Словото като храна, каквато днес хората употребяват. Грубата храна постепенно започва да се допълва с духовна. Човек яде три пъти на ден и внася в стомаха си ония елементи, които са необходими за поддържане на физическото му тяло. Освен чрез стомаха, той се храни чрез белите си дробове и чрез мозъка. Чрез белите дробове и мозъка той придобива енергия от по-възвишена храна от физическата. Ще дойде ден, когато хората ще се хранят само чрез белите дробове и мозъка. Учените са изчислили, че в минута човек прави 20 вдишки. Това са 20 обяда. Новороденият няма да бъде роб на сегашните условия, постоянно да се безпокои за утрешния ден. От големи безпокойствия съвременният човек не може спокойно да спи, не може да се радва на благата, които Бог му е дал. Голяма част от живота си човек минава в тревоги и смущения. Христос внесе нова, положителна философия в живота, която може да освободи човека от сегашните тревоги и мъчнотии, но тази философия остана неразбрана и на времето си, остана неразбрана и за сегашните християни. И след това някой ще казва, че е християнин. Не е християнин онзи, който само носи името на Христа. Християнин, в пълния смисъл на думата, може да се нарече Синът Божий, т.е. роденият от Духа. Следователно в бъдещата религия всички хора ще бъдат родени от Бога, ще съставят едно голямо семейство, членовете на което ще бъдат помежду си братя. Всеки ще бъде готов да се жертва за брата си. Тогава няма да срещнете човек, който да се нуждае от нещо. Никой никого няма да изнудва.

Питам: не може ли това да стане още днес? Кое препяства на хората да се обичат и да живеят братски? Кой събира хората заедно? Кой ни е събрал днес тук? Бог, Божията Любов обединява хората. Това е велика истина, която се проверява всеки ден. Следователно тази истина може да проверите още този час. Роденият от Бога е проверил тази истина и живее според нея. Който влезе в новите условия на живота, той не се нуждае от доказателства за онзи свят. Да се доказва съществуването на другия свят, то е все едно да се доказва съществуването на Любовта. Безпредметно е да се доказва на хората, има ли Любов, или не. Където е Любовта, там е животът. Когато Любовта отсъства, животът се изгубва. Идването на Любовта подразбира възкресение на душата. Който придобие Любовта, той възкръсва; който изгуби Любовта, той умира.

Сегашната фаза на живота е фаза на безлюбие. Може ли при безлюбието човек да възкръсне? Безлюбието умъртвява. Аз не говоря за смъртта на черупката. Друга, пострашна смърт носи безлюбието. Ако изгуби черупката си само, човек ще се облече в нова форма. Обаче човек се стреми да си изработи такава форма, която да не се поддава на лошите условия, да не се изменя. Тази нова форма ще носи в себе си

безсмъртие. Това е изказал Христос в стиха: „Роденото от плътта, плът е; роденото от Духа, дух е“. Роденият от плътта ще живее по един начин; роденият от Духа – по друг начин. Първият ще мине през хромела, а вторият – през живота. Първият ще остане безплоден; вторият ще даде плод. Първият ще образува братство, което в четири поколения ще се изглади, ще изчезнат връзките между родни братя и сестри. Най-много след двеста години всякакво братство, всякакво роднинство между хора, които са били свързани помежду си по плът, ще изчезне. Вторият, т.е. роденият от Бога, ще образува трайно братство. Връзките между хора, родени от Бога, ще продължават най-малко 25,000 години. Това постоянство, тази трайност на връзките ще даде възможност на разумните сили, които действат върху човешката душа, да завършат своята работа.

Знайте, че всичко разумно съдейства за развитието на човешката душа: звезди, слънца, планети – цялата природа работи за човека. Всичко, което обикаля човека, вън и вътре в него, работи за неговото възпитание. Слънцето изгрява за чадата Божии, за родените от Бога. Които са родени вече, те са проверили това; онези пък, за които сега се готвят условия, и те ще го проверят. Христос казва на Никодим, един от учените на времето си: „Ако се не родите изново, не можете да влезете в Царството Божие“. Никодим не разбира тази истина и запита Христа: „Как е възможно стар човек да влезе втори път в утробата на майка си и отново да се роди?“ Христос му отговори: „Роденото от плътта, плът е; роденото от Духа, дух е“. По какво се отличават тия два процеса, тия два начина на раждане? Човек е подобен на житно зърно. Една блага ръка ще дойде, ще вземе житното зърно от хамбара и ще го посее на нивата. Тя ще му каже: „Ти ще минеш през малки страдания, но ще цъфнеш, ще завържеш и ще узрееш“. Житното зърно ще провери това и ще се зарадва. Друга блага ръка ще влезе в хамбара, ще извади житното зърно и ще каже: „Сега ще те занеса на воденицата да минеш през хромела, да станеш на брашно. Ще минеш през малки страдания, но цената ти ще се увеличи“. Кое положение е за предпочитане: да минеш през нивата и да дадеш плод, или да минеш през хромела и цената ти да се увеличи? Първото положение е за предпочитане – да мине човек през страдания, но да даде плод. Това положение представя Божествения порядък на нещата. Второто положение – минаване през хромела, представя човешкия порядък на нещата. Под думата „воденица“ в дадения случай имам предвид неразбраните неща, които човек сам е създал. Под думата „нива“ разбирам всичко, което Първата Причина е създала.

Следователно, желая на всеки да мине през страданията на нивата, за да придобие ония знания, които ще го доведат до новораждане, до раждане от Духа. Да се роди човек от Духа, това значи да стане член на Братството. Братството е условие за идване на Любовта между хората.

„Роденото от Духа, дух е; роденото от плътта, плът е.“

Роденото от Духа подразбира роденото от Разумното, от Великото начало на живота.

6. Песен: „Вътрешния глас на Бога“

Бахар сали мусенет.

Бахар. Вену сенет.

Туси Бахар, Вену Бахар

Сали мусенет.

Вену ил биют.

Биют, Биют, Биют. (2)

7. Молитва: Плодовете на Духа

Господи на Обичта, Боже на Любовта,

ние Те призоваваме в Твоята милост.

Приемаме страданията, които ни изпращаш, с радост на нашето сърце. Приемаме мъчнотиите, които допускаш за уякчаване на нашия дух.

Ние без колебание, без двоумение ще изпълним Твоята блага Воля. Изпрати ни Твоя Дух да внесе в нашите сърца, в нашите умове,

в нашите души плода на Любовта,

благого на радостта и мира – основата на Твоето търпение и милосърдие.

Дарувай ни дара на вярата, кротостта и въздържанието.

Благослови ни, както Си ни благославял винаги.

Направи Името Си нам мило на душите.

Въдвори Царството Си в нашите души.

Храни душите ни с Твоето Слово,

да укрепнат в нас всичките Твои добродетели.

Нека Твоите светли Духове на Обичта, Вярата и Надеждата

да пребъдват в нас сега, и всякога заедно с Тебе!

Възнасяме хвала и слава на Тебе, Единнаго Господ и Бог на великата жертва.

Амин.

8. Песен: О, Учителю благати - вокал

О, Учителю благати,

теб изпълва добрина,

твойте думи са крилати,

пълни с мъдрост, светлина.

Пратеник си ти от Бога
всред измъчени души –
мир, Любов ти в нас да влееш,
нов живот, честити дни.
В скърби, мъки и неволи
само ти си наш подслон,
ти утеха ни донесе:
мой Учителю, поклон!
Твоите думи – бисер чисти,
твоят образ – светлина,
о, Учителю честити,
влей в сърца ни топлина!

9 . Господнята молитва

Отче наш, Който си на Небесата, да се свети Името Твое, да дойде Царството Твое, да бъде Волята Твоя, както на Небето, така и на Земята.

Хляба наш насъщний, дай го нам днес и прости ни дълговете наши, както и ние прощаваме на нашите длъжници.

Не ни въвеждай в изкушение, но избави нас от лукаваго, защото е Твое Царството и Силата и Славата завинаги..

Амин.

10. „ Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя В Божията Любов“. 3 п.

Изготвили братска група Пловдив.